



MÁE - HÍRLEVÉL

Magyar Ápolási Egyesület Szociális Szekciója

www.apolasiegyesulet.hu

Kedves Kolléganők, Kollégák!

A Magyar Ápolási Egyesület alapszabálya szerint az Egyesület Országos Választási Küldöttgyűlése után egy éven belül meg kell tartani a szekciók választását.

A választási ciklus négyéves, lejártával megválasztásra kerül a szekció 3 tagú vezetősége, közülük 1 főt szekcióvezetőnek jelölnek.

Május hónapban a Szociális Szekció választása megtörtént.

A vezetőség megválasztott tagjai:

Burka Ildikó Éva szekció vezető,
Malinkó Tiborné és Tóbiás Renáta vezetőségi tagok.

A következő hírlevelekben szeretném ha megismernétek a Csapat tagjait; minden hónapban bemutatkozik a vezetőség egy tagja.

Ebben az első levélben fogadjátok szeretettel Tóbiás Renáta bemutatkozását.

Burka Ildikó
szekcióvezető



Tóbiás Renáta vagyok, Baranya megyében egy kisvárosban élek a párommal és egy nagyon rakoncátlan kiscicával.

Viharos gyerekkorom volt, de én mégis szépen emlékszem vissza azokra az időkre; volt, hogy nem volt semmink és volt, hogy mindenünk megvolt. Édesanyám egy idősotthonban dolgozott és én, amikor tehettem bent voltam nála. Szerettem a környezetet, tetszett, amit csinálnak és nagyon kedveltem az időseket. Mindenkinek volt egy jó szava hozzám gyerekként, ez szép emlékeket adott.

Az általános iskolában sok szavalóversenyen vettem részt sikeresen, közlési formáim itt kezdtek kialakulni. Eközben a tornacsapat tagjaként versenyeken többnyire érmet szereztem, a torna finomsága és kidolgozottsága kreatív készségeimet fejlesztette.



Skóciai Szent Margit Gondozóotthon, Vásárosdombó

1998-ban szakmunkásképzőt végeztem, majd 2000-ben leérettségiztem. 2002-ben a rendőr szakközépiskolába jelentkeztem Budapestre. Szolgálni és védeni szerettem volna az embereket, de a magassághatár miatt fél centiméteren múltott a felvételem. 2004-ben felvettek az Állattudományi kar állattenyésztő mérnöki szakára, de hamar rájöttem, hogy nem az én világom. A főiskolán aktív tagja voltam a diákcsoportnak, szívesen vettem részt rendezvények szervezésében. 2006-ban a Komlói Oktatási Stúdióban Budapesten riporterképzésben vettem részt. Kisvárosi lányként nagy újdonság volt a főváros nyüzsgésével szembesülni, riportokat készíteni, de a város nekem nagyon nagy volt, így ezt nem folytattam tovább. Elvégeztem a frissítőmasször és talpmasször tanfolyamot, ezzel is fejleszteni szerettem volna az ismereteimet.

Megérintett engem is a külföld illata, 2011-ben sikerült kijutnom Ausztriába, amiért mindig is hálás lehetek. Először szezonmunkával kezdtem szobalányként. Szerettem szépet és jót tenni az embereknek. 2012-ben Salzburg mellett egy nagy 120 főt foglalkoztató családi vállalkozásnál dolgoztam, ahol csodás éveket töltöttem. Lelkesedésemet értékelték és sokat segítettek nekem. A családdal keveset voltunk együtt, ezért 6 év után úgy döntöttünk a párommal, gyári munkát vállalunk.

Sok év sikertelen próbálkozás 2021-ben hazajöttünk, hogy itthon folytassuk a lombik programot, eddig sajnos sikertelenül, de nem adjuk fel a reményt.

Hazaérkezésünk után azonnal tanulásnak adtam a fejem, hiszen nagyon sok év kiesett nekem itthon, elvégeztem egy tanfolyamot hajfonásból, majd jelentkeztem a szociális asszisztens képzésre, mert úgy éreztem, hogy ez lesz az én utam és nem véletlenül történik ez velem.



Tojásfa készítés



Március 15-re készülődve



2021-ben kaptam egy lehetőséget, hogy a Skóciai Szent Margit Gondozóotthonban, Margitmajorban terápiás munkatársként dolgozhassak. Az iskola elvégzése után, jelentkezni lehetett a mentálhigiénés asszisztens képzésre, és nem volt kérdés, hogy elvégezzem-e. Helyzetekben maximálisan helyt állok, nagy az igazságérzetem. Döntéseimről kikérem felsőbb vezetőim tanácsát, alkalmazkodó vagyok.

Munkám során különböző kreatív foglalkozásokkal, egészségmegőrző, fejlesztő tevékenységek folytatásával, egy jó beszélgetéssel, vagy meghallgatással az otthonukat hátra hagyva felügyeletre szoruló embereket segítem életük hátra lévő részében. Közel 100 lakóval foglalkozom, a hozzátartozók bevonását fontosnak tartom.

Régóta ismerem az egyesület munkáját, mivel édesanyám vezetőségi tag, régóta szakmabeli. Ilyen szellemben is nőttem fel, amit köszönök neki. Tőle tanultam, mennyire fontos az empátia, elhivatottság, szeretet, önzetlenség, becsület.

A hozzátartozók elismerése mind nekem, mind a munkahelyemnek elismerés. A lakóink életében központi szerepet tölt be a hit, mivel az Intézmény egyházi fenntartású. Ezek után sem hagyom abba a magam fejlesztését, jelentkeztem a Pécsi Tudományegyetem Szociális Munkás Szakára, új ismeretek, új kapcsolatokat, új élmények megszerzésének reményében. Közben szereztem egy bizonyítványt falusi turizmus szolgáltatóiból és a cukrász tanfolyamba is belekezdtem, ahol idén vizsgázom.

A gondozóotthonban nagyon fontosnak tartjuk, a lakók számára szervezett foglalkozásokat, hogy szellemileg és fizikailag is jó kondícióban lehessenek, ehhez, minden alkalmat megragadunk.

2022-ben megkaptam „Az év dolgozója” címet, amivel mind a lakók, mind a dolgozók elismerték a munkámat. Kicsit különc vagyok talán, ez adódhat a habitusomból és a személyiségemből. Hiszek egy jobb világban, ahol mindenki ugyan azzal az erőfeszítéssel és lendülettel dolgozik egy jobb jövőért.

Tóbiás Renáta



Sütemény sütés



Memóriafejlesztő játékok